

tacte amb la premsa, la ràdio, cartes al Consell d'Administració i llavors l'Associació Naturista em va ajudar molt en tots els aspectes.

Jo en aquell moment, no era soci de la Societat Naturista i em van oferir la seva ajuda incondicional.

Fou llavors que em vaig vincular molt més i així hem seguit, sient vegetarians naturistes per pura vocació sense prejudicis.

Problemes no en tinc perquè sempre m'emporto el menjar i als Hotels no hi anem mai.

Li preocupa que la gent no sigui naturista?

No, no, em preocupa més el tabac i l'alcohol, la droga... perquè fa molt mal a la humanitat.

Mai s'ha d'arribar al fanatisme; tots els fanatisme són dolents perquè condicones la teva ment a una línia única que et tapa totes les altres veritats.

Cal ésser tolerant i comprendre tot tipus d'idees, sense combregar amb elles, si no vols...

Ademés, si haguéssim de ser naturistes a l'extrem hauríem de prescindir de moltes coses, els vestits, les cases, els cotxes, la feina...

Cadascú, dins de les seves possibilitats, és bó inclús bonic, tractar d'aproximar-se a la naturalesa.

Esperanto?

Es curiós, però dins el camp naturista hi ha moltes persones vinculades a l'Esperanto.

Té molt a veure perquè tot i que és una llengua artificial, pretèn equiparar a tothom al mateix nivell, sense diferències, sense "jergues", és una idea que tendeix a l'enteniment universal.

A l'inici, molts esperantistes eren anarquistes per la idea de "sense fronteres".

El seu creador no era anarquista sinó que va viure unes condicions més especials entre lluites ètniques i problemes interns entre Rússia zarista, alemanys, polacs... i per això va crear una llengua universal que facilités la germanor, cercant una llengua que no fos de ningú i fós de tothom.

Jo concretament, vaig conèixer l'idea entre els naturistes i em va entusiasmar. Vaig connectar amb els esperantistes per fer classes d'aprenentatge i vaig conèixer l'impulsor en aquell moment.

A l'arribar a Girona vaig veure un cartell que posava "Cursos gratuïts d'Esperanto" (sempre es fa gratuït perquè és quelcom altruïsta), i vaig conèixer alguns esperantistes de Girona.

Vaig entrar a formar part d'aquest moviment i durant un temps vaig

ser-ne el president, fèiem classes d'Esperanto, fèiem excursions... Només ho defensen gent idealista.

Com pot fer-se perquè sigui necessari?

Tothom està convençut que no pot progressar, que no té sortida i no ho volen assumir.

Aprendre l'Esperanto, és molt senzill, perquè no hi ha excepcions.

L'Esperanto existeix a través de l'Associació Universal de l'Esperanto amb delegats a tots els països del món amb una xarxa de 2.500 delegats.

Parlar anglès no diu massa res, parlar Esperanto et garanteix un amic.

Endemés, en Esperanto no hi ha superioritat perquè tothom l'ha d'aprendre.

Quants esperantistes a Girona?

Debem ser uns 30, tot i que uns 100 són associats o simpatitzants però no estan plenament vinculats.

Fem cursos quan tenim 10 o 12 persones que en volen aprendre.

- L'Emilio és un home modest i singular que per sort el tenim visquent a Quart